

**Міністерство освіти і науки України
Івано-Франківський коледж
Львівського національного аграрного університету**

Ткачук О.М.

***МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ
КУРСОВОЇ РОБОТИ***

з дисципліни «Луківництво і газони»

Для студентів спеціальності
206 «Садово-паркове господарство»

Івано-Франківськ – 2019

Методичні рекомендації розроблені для виконання курсових робіт з дисципліни «Луківництво і газони» за спеціальністю 206 «Садово-паркове господарство».

Розробник: к.с.-г. н., викладач коледжу О.М. Ткачук.

Методичні рекомендації містять загальні вимоги та структуру курсової роботи, методичні вказівки до виконання її основних розділів та оформлення, організацію процесу підготовки та порядок захисту.

Методичні рекомендації обговорено та схвалено на кафедрі «Садово-паркове господарство», протокол № 1 від «02» 09 2019 р.

Завідувач кафедри
«Садово-паркове господарство»

(підпис)

ЗМІСТ

Зміст.....	3
Вступ.....	4
<u>Послідовність виконання курсової роботи</u>	5
Алгоритм виконання курсової роботи.....	6
<u>Підготовчий етап роботи над курсовою роботою</u>	7
<u>Робота над текстом курсової роботи</u>	8
Заклучний етап роботи над курсовою роботою.....	8
Правила оформлення роботи.....	11
Правила цитування та посилання на використані джерела.....	12
<u>Підготовка до захисту та захист курсової роботи</u>	14
Додатки.....	15
Додаток 1. Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи.....	15
Додаток 2. Загальна структура роботи.....	16
Додаток 3. Зразок оформлення плану курсової роботи.....	17
Додаток 4. Приклади оформлення бібліографічного опису в списках джерел та літератури у роботі.....	18

ВСТУП

Курсова робота – це самостійне навчально-наукове дослідження студента, яке виконується з певного курсу або з окремих його розділів. Згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах України курсова робота виконується з метою закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних студентами за час навчання, та їх застосування до комплексного вирішення конкретного фахового завдання.

Виконання курсової роботи передбачає вироблення навичок самостійної роботи з джерелами й науковою літературою, оволодіння методикою досліджень, допомагає студентові систематизувати отримані теоретичні знання з вивченої дисципліни, перевірити якість цих знань. Уже ця перша творча спроба дає можливість виявити здатність студента самостійно осмислити проблему, творчо та критично її дослідити; вміння збирати, систематизувати і аналізувати джерела та літературу; застосовувати отримані знання при вирішенні практичних завдань; формулювати висновки, пропозиції й рекомендації з предмета дослідження. Тематика курсових робіт, яка затверджується на засіданні кафедри, має відповідати завданням навчальної дисципліни і тісно пов'язуватися з практичними потребами конкретного фаху. Вона затверджується на засіданні кафедри. Виконання курсових робіт визначається навчальним планом підготовки фахівців.

Захист курсових робіт відбувається на засіданні кафедри, по якій виконувалася робота, згідно затвердженого на засіданні кафедри графіку.

Виконання курсових робіт спрямоване на досягнення таких цілей: ґрунтовне засвоєння необхідного теоретичного матеріалу та закріплення навичок дослідницької / експериментальної роботи згідно з завданням наукового керівника; уміння використовувати одержані знання в конкретній ситуації; уміння теоретично обґрунтувати одержані результати; здатність чітко формулювати одержані результати та робити з них висновки; грамотно, без помилок, написати текст роботи відповідно до правил оформлення

наукової документації; уміння логічно побудувати доповідь, захистити сформульовані положення та висновки; проявити здібності до самостійного пошуку розв'язання задачі.

Типова структура курсової роботи має бути такою: титульний аркуш; зміст; перелік умовних позначень (при необхідності); вступ; 2-3 розділи (в кожному 2-3 підрозділи), що розкривають зміст проблеми та показують досвід практичної / прикладної роботи; висновки; список використаної літератури; додатки у разі потреби.

ПОСЛІДОВНІСТЬ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Раціонально організувати роботу над курсовою роботою, правильно розподілити свій час, спланувати його, глибоко і своєчасно розробити вибрану тему допоможе *алгоритм написання курсової роботи*. Він дисциплінує виконавця, лімітує термін, відведений на вибір теми, підбір та аналіз літератури з теми дослідження, написання, оформлення і захист курсової роботи.

Виконання курсової роботи відбувається відповідно до графіка, що затверджений кафедрою та деканатом.

Процес роботи над дослідженням поділяється на три основні етапи: підготовчий; етап роботи над змістом; заключний етап.

АЛГОРИТМ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ



ПІДГОТОВЧИЙ ЕТАП РОБОТИ НАД КУРСОВОЮ РОБОТОЮ

Етап починається з *вибору теми* курсової роботи, її осмислення та

обґрунтування. Перевага надається темі, при розробці якої студент може виявити максимум особистої творчості та ініціативи. При виборі теми слід врахувати кілька моментів. Перш за все – це *актуальність дослідження* (як наукова, так і суспільна). Наукову актуальність визначають ступінь опрацювання вченими даної теми, наявність дискусій з основних питань теми, продуктивність тих методологічних засад, на яких велась її розробка. Суспільна актуальність пов'язана з можливістю використання історичного досвіду в сучасних умовах для вирішення гострих питань сьогодення. Серед факторів, які впливають на хід опрацювання теми і мають зумовити її вибір дослідником, - наявність відповідної джерельної бази (законодавчих актів, документів, виступів, статистичних матеріалів, матеріалів преси, повідомлень ЗМІ тощо).

При з'ясуванні *об'єкта, предмета і мети* дослідження необхідно зважати на те, що між ними і темою курсової роботи є системні логічні зв'язки. *Об'єкт дослідження* – це частина об'єктивної реальності, яка на даному етапі стає предметом практичної і теоретичної діяльності людини як соціальної істоти (суб'єкта). *Предмет дослідження* є таким його елементом, який включає сукупність властивостей і відношення об'єкта, опосередкованих людиною (суб'єктом) у процесі дослідження з певною метою в конкретних умовах.

Мета дослідження пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також з його кінцевим результатом і шляхом його досягнення. Кінцевий результат відображає очікуваний від виконання позитивний ефект, який формулюється двоступенево: перша частина у вигляді суспільної корисності; друга у вигляді конкретної користі, віднесеної до основного предмета дослідження. Поставлена мета дослідження дозволяє визначити *завдання дослідження*.

РОБОТА НАД ТЕКСТОМ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Починається з *вивчення та конспектування літератури з теми* курсової роботи. Вивчення літератури треба починати з праць, де проблема відображається в цілому, а потім перейти до вузких досліджень. Конспектуючи матеріали слід постійно пам'ятати тему курсової роботи, щоб виписувати тільки те, що має відношення до теми дослідження. Після конспектування матеріалу необхідно перечитати його знову, щоб склалося цілісне уявлення про предмет вивчення.

Правильна та логічна структура курсової роботи це запорука успіху розкриття теми. Процес уточнення структури складний і може тривати протягом усієї роботи над дослідженням. Проаналізований та систематизований матеріал викладається відповідно до змісту у вигляді окремих розділів і підрозділів (глав і параграфів). Кожний розділ (глава) висвітлює самостійне питання, а підрозділ (параграф) окрему частину цього питання.

Тема має бути розкрита без пропуску логічних ланок, тому починаючи працювати над розділом, треба визначити його головну ідею, а також тези кожного підрозділу. Щодо кожного розділу (глави) роботи необхідно зробити висновки, на основі яких формулюють висновки до всієї роботи в цілому.

ЗАКЛЮЧНИЙ ЕТАП РОБОТИ НАД КУРСОВОЮ РОБОТОЮ

На цьому етапі передбачається написання студентом вступу та висновків до курсової роботи, оформлення списку літератури та додатків, редагування тексту, його доопрацювання з урахуванням зауважень наукового керівника, підготовка роботи до захисту.

Вступ доцільно писати після того, як написана основна частина курсової роботи. У вступі обґрунтовується актуальність теми, що вивчається, її практична значущість; визначаються об'єкт, предмет, мета і завдання дослідження; розглядаються методи, за допомогою яких проводилось дослідження; розкривається структура роботи, її основний зміст. Якщо

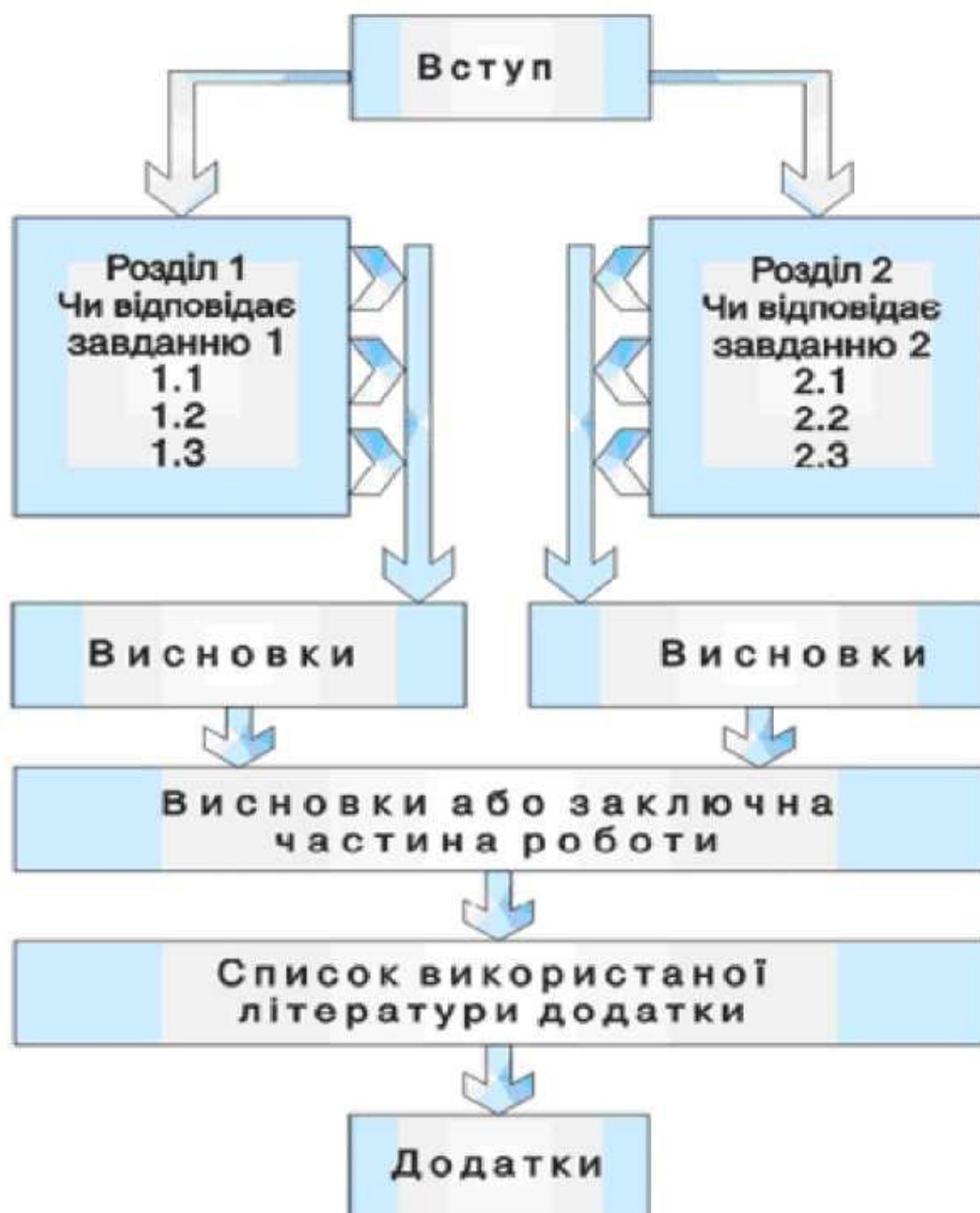
студент вирішив не торкатися деяких аспектів теми, він повинен зазначити про це у вступі. Обов'язковою частиною вступу є *огляд літератури* з теми дослідження, в який включають найбільш цінні, актуальні роботи (15-25 джерел). Огляд має бути систематизованим аналізом теоретичної, методичної й практичної новизни, значущості, переваг та недоліків опрацьованих праць, які доцільно згрупувати таким чином: роботи, що висвітлюють історію розвитку проблеми, теоретичні роботи, які повністю присвячені темі, потім ті, що розкривають тему частково. Закінчити огляд треба коротким висновком про ступінь розкриття в літературі основних аспектів теми.

Логічним завершенням курсової роботи є *висновки*. Головна їх мета - підсумки проведеної роботи. Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень, методичних рекомендацій. Дуже важливо, щоб вони відповідали поставленим завданням.

Список використаної літератури складається на основі робочої картотеки і відображає обсяг використаних джерел та ступінь вивчення досліджуваної теми.

“Список...” повинен містити бібліографічний опис джерел, використаних студентом під час роботи над темою. Завершуючи написання курсової роботи, необхідно систематизувати ілюстративний матеріал. Ілюстрації можна подавати у тексті, або оформляти у вигляді додатків. Усі *додатки* повинні мати алфавітну нумерацію (Додаток А) та назви, що відповідають їхньому змісту. Нумерація аркушів з додатками продовжує загальну нумерацію сторінок основною текстом роботи.

Літературне оформлення курсової роботи є важливим елементом її виконання і одним із багатьох чинників, на які зважає комісія при оцінюванні під час захисту. Передусім звертається увага на змістовний аспект викладу матеріалу (логічність і послідовність, повнота і репрезентативність, тобто широта використання наукових джерел, загальна грамотність та відповідність стандартам і прийнятим правилам), а також на текст роботи, список літератури і додатки, на зовнішнє оформлення титульного аркуша.



ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ РОБОТИ

Курсову роботу виконують на комп'ютері і друкують з одного боку аркуша білого паперу формату А4 (210х297 мм) з використанням шрифтів текстового редактора Times New Roman кегля 14 з полуторним міжрядковим інтервалом 28-30 рядків на сторінці (у друкованому рядку до 60 знаків з проміжками між словами включно). Зразок оформлення титульного аркуша і змісту подано в додатках 3, 4. Абзацні відступи дорівнюють 5 знакам. Мінімальна висота шрифту 1,8 мм. Можна також використати папір форматів у межах від 203 х 288 до 210 х 297 мм.

Текст роботи потрібно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: лівий – не менше 25 мм; правий – не менше 10 мм; верхній – не менше 20 мм; нижній – не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, чорного кольору, середньої жирності.

Друкарські помилки, описки і графічні неточності, які виявилися у процесі перевірки, можна виправляти підчищенням або зафарбуванням білою фарбою і нанесенням на тому ж місці або між рядками виправленого тексту машинописним способом.

Заголовки структурних частин роботи "ЗМІСТ", "СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ", "ДОДАТКИ" друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу.

Відстань між заголовком та текстом повинна дорівнювати 1-2 інтервали.

ПРАВИЛА ЦИТУВАННЯ ТА ПОСИЛАННЯ НА ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого тексту слід наводити цитати. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст.

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться у тій граматичній формі, в якій він поданий в джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз "так званий";

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, на кінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладенні думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок, коректним щодо оцінювання його результатів, і давати відповідні посилання на джерело;

д) якщо автор роботи, наводячи цитату, виділяє у ній деякі слова, робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали автора роботи, а вісь текст застереження вміщується у круглій дужки.

Посилання на використані джерела є неодмінною рисою політичних досліджень. Правильно оформити посилання студент повинен вміти вже з перших курсових робіт.

Посилання слід робити при цитуванні джерела чи думки дослідника, при вказівці на якесь важливе свідчення джерела, при запозиченні положень, використанні фактичного матеріалу, результатів досліджень інших авторів, посилань на досвід.

Є кілька способів посилань, але студенти використовують нижчезазначений:

1) наскрізна нумерація посилань - при цьому посилання на джерела подаються у квадратних дужках, наприклад [1, с. 50], де 1 - номер у списку джерел та літератури, а 50 - сторінка, з якої взято цитату чи інші дані. Самі посилання подаються в кінці роботи.

У посиланні обов'язково зазначається:

1. Прізвище та ініціали авторів, причому ініціали розташовуються після прізвища (наприклад: Грушевський М.С.).
2. Назва книги без лапок.
3. Місце видання.
4. Видавництво.
5. Рік видання.
6. Загальна кількість сторінок.

ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ ТА ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсової роботи проводиться відповідно до графіка, затвердженого науковим керівником, в присутності комісії у складі керівника та двох-трьох членів кафедри. Для захисту роботи відводиться не більше 15 хвилин. Після доповіді члени комісії можуть ставити додаткові запитання по темі курсової роботи. Результати захисту курсової роботи визначаються оцінками згідно шкали оцінювання, з урахуванням якості виконання всіх частин курсової роботи та рівня її захисту. Оцінка за курсову роботу заноситься до залікової книжки студента та в екзаменаційну відомість. Студент, який на захисті курсової роботи отримав незадовільну оцінку, допускається на повторний захист, тільки після виконання нового завдання.

Приклад оцінювання за виконання курсової роботи

Текст роботи	Ілюстративна/графічна частина	Захист роботи	Сума балів
до 50	до 30	до 20	100

ДОДАТКИ*Додаток 1**Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи*

 (повне найменування вищого навчального закладу)

 (повна назва навчального закладу, циклової комісії)

КУРСОВА РОБОТА

3

 (назва дисципліни)

на тему:

Студента(ки) _____ курсу _____
 напряму підготовки _____
 спеціальності _____

 (прізвище та ініціали)

Керівник: викладач, к.с.-г.н.

Ткачук О.М.

 (посада, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії _____

(підпис)

(прізвище та ініціали)

 (підпис)

 (прізвище та ініціали)

 (підпис) (

 прізвище та ініціали)

ЗАГАЛЬНИЙ ЗРАЗОК СТРУКТУРИ РОБОТИ**ТИТУЛКА****ЗМІСТ**

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1.....	5
1.1.	5
1.2.	10
1.3.	15
РОЗДІЛ 2.....	21
2.1.	26
2.2.	30
2.3.	36
ВИСНОВКИ	41
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	43
ДОДАТКИ.....	45

Зразок оформлення плану курсової роботи з навчальної дисципліни «Луківництво і газони» на тему: *«Технологія створення та догляду за декоративним газоном»*

Зміст

Вступ

Розділ 1. Значення газонів та їх класифікація

Розділ 2. Інтродукція газонних трав

Розділ 3. Еколого-біологічна характеристика родів газоноутворюючих трав

3.1. Рід Костриця – *Festuca* L.

3.2. Рід Пажитниця – *Lolium* L.

3.3. Рід Мітлиця – *Agrostis* L.

3.4. Рід Тонконіг – *Poa* L.

3.5. Рід Паспалум – *Paspalum* L.

3.6. Рід Лядвенець – *Lotus* L.

3.7. Рід Конюшина – *Trifolium* L.

Розділ 4. Технологія створення газонів

4.1. Створення газонів шляхом висіву насіння

4.2. Створення газонів методом гідропосіву

4.3. Рулонні газони

4.4. Створення газонів шляхом висаджування вегетативних частин газонних трав

Розділ 5. Розрахунок витрат та технології створення партерного, спортивного та мавританського газонів

Розділ 6. Догляд за газоном

6.1. Скошування та стрижка газонів

6.2. Полив газону

6.3. Підживлення газонів

6.4. Боротьба з бур'янами

Висновки

Список використаної літератури

Додатки

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ В СПИСКУ ДЖЕРЕЛ, ЯКИЙ НАВОДЯТЬ У РОБОТІ

У залежності від характеру роботи авторам пропонується на вибір 3 варіанти розташування бібліографічних записів у списках: **алфавітне, хронологічне та тематичне.**

Алфавітне розташування літератури у списках:

Бібліографічні записи розміщують чітко за алфавітом прізвищ та ініціалів авторів, або перших слів назв за принципом "слово за словом". У назвах, що починаються з прийменників чи артиклів, останні розглядаються як окремі слова. Тобто бібліографічний запис "До питання..." буде стояти в бібліографічному списку раніше від бібліографічного запису "Документи...".

Основні правила алфавітного розміщення бібліографічних записів:

- а) при збігу першого слова назви:
 - за алфавітом другого слова і так далі;
- б) праці одного автора:
 - за алфавітом першого слова назви окремих творів;
- г) при збігу прізвищ та ініціалів авторів:
 - за алфавітом праць;
- д) різними мовами:
 - спочатку українською (російською) мовою чи мовами з кириличним алфавітом;
 - потім мовами з латинською графікою.

Хронологічне розташування літератури у списках:

Описи документів розміщують за хронологією їхнього опублікування (написання). Хронологічне розміщення бібліографічних записів часто застосовують у бібліографічних списках використаної літератури та в тематичних списках, що включають офіційні матеріали або перелік праць одного автора.